

- 2) Az 1215/2012/EU rendelet 26. cikkének (1) bekezdésében említett és szabályozott hallgatólagos alávetésen alapuló joghatósági ok minden szempontból önálló és valamennyi tagállam tekintetében egységes értelmezést követel-e, és ennél fogva nem függhet a tagállamok belső joghatósági szabályai által felállított korlátozásoktól, amilyen például, érvényességének hiánya olyan eljárásokban, amelyekről alacsony pertárgyértékük miatt egyszerűsített eljárásban kell határozni a spanyol polgári perrendtartás szerint?

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.)

A Tribunalul București (Románia) által 2018. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) kontra Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(C-648/18. sz. ügy)

(2019/C 25/23)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul București

Az alapeljárás felei

Felperes: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Alperes: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EUMSZ 35. cikkel a Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 23. cikke (1) bekezdésének, valamint 28. cikke c) pontjának olyan értelmezése, amelynek alapján a romániai villamosenergia-termelők kizárólag a versenyalapú központosított román piac útján kötelesek az előállított villamos energia teljes mennyiségét értékesítésre kínálni, mivel létezik ugyan az energia kivitelének lehetősége, de arra nem közvetlenül, hanem kereskedő társaságon keresztül kerülhet sor?

A Giudice di pace di Bologna (Olaszország) által 2018. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – UX kontra Governo della Repubblica Italiana

(C-658/18. sz. ügy)

(2019/C 25/24)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di pace di Bologna

Az alapeljárás felei

Felperes: UX

Alperes: Governo della Repubblica Italiana

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A békebíró – mint kérdést előterjesztő bíróság – az EUMSZ 267. cikk értelmében vett előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére hatáskörrel rendelkező rendes európai bíróság fogalmába tartozik-e akkor is, ha a belső jogrend a békebíró számára annak határozott idejű munkaviszonya miatt – a rendes európai bíróság függetlenségének és pártatlanságának a Bíróság által a Wilson ítéletben (EU:C:2006:587, 47–53. pont), az Associação Sindical dos Juizes Portugueses ítéletben (EU:C:2018:117, 32. és 41–45. pont), a Minister for Justice and Equality ítéletben (EU:C:2018:586, 50–54. pont) megjelölt garanciáit sértő módon – annak ellenére nem biztosít a hivatásos bírókéval egyenértékű munkavégzési feltételeket, hogy a nemzeti bírósági rendszerbe történő beillesztése révén a hivatásos bírókéval megegyező igazságszolgáltatási feladatokat lát el?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a békebíró szolgálati tevékenysége a „határozott időre alkalmazott munkavállalónak” – a Bíróság O'Brien ítéletben (EU:C:2012:110) és King ítéletben (EU:C:2017:914) foglalt ítélkezési gyakorlatában követett értelmezés szerint – a 2003/88 irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (3) bekezdésének és 7. cikkének, az 1999/70 irányelvvel⁽²⁾ végrehajtott, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 2. szakaszának az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikke (2) bekezdésével összhangban történő értelmezése szerinti fogalmába tartozik-e, és az e kérdésre adott igenlő válasz esetén, a rendes vagy hivatásos bíró az 1999/70 irányelvvel végrehajtott, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 4. szakaszának alkalmazásában a határozott időre alkalmazott „Giudice di Pace” (békebíró) munkavállalóval egyenértékű, határozatlan időre foglalkoztatott munkavállalónak minősül-e?
- 3) Európai Unió Bíróságának a Köbler ítéletben (EU:C:2003:513), a Traghetti del Mediterraneo ítéletben (EU:C:2006:391) és a Bizottság kontra Olasz Köztársaság ítéletben (EU:C:2011:775) foglalt, az olasz állam által a közösségi szabályozásnak a végső fokon eljáró bíróság általi nyilvánvaló megsértéséért viselt felelősséggel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának tükrében – az Európai Unió Alapjogi Chartájának az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 267. cikkével összefüggésben értelmezett 47. cikkével a legge 13 aprile 1988, n.117, sulla responsabilità civile dei magistrati (a bírák polgári jogi felelősségéről szóló, 1988. április 13-i 117. sz. törvény) 2. cikkének 3. és 3-bis. bekezdése, amely „a jogszabályok, valamint az uniós jog nyilvánvaló megsértése esetén” a szándékos vagy súlyos kötelezettségszegésért való bírói felelősségről rendelkezik, és amelynek következtében a szóban forgó ügyben foglaltakhoz hasonlóan a nemzeti bíróságnak választania kell – ami egyébként minden esetben az állammal szembeni polgári jogi és fegyelmi felelősséggel jár olyan ügyekben, amelyekben a közigazgatási szerv a fél szerepét tölti be, különösen akkor, ha az ügyben eljáró bíróság határozott időtartamra foglalkoztatott, jogi, gazdasági és társadalombiztosítási szempontból tényleges védelemben nem részesülő békebíró –, hogy a belső szabályozást sértse-e meg, és azt mellőzve az uniós jogot a Bíróság által követett értelmezésnek megfelelően alkalmazza, vagy inkább az uniós jogot sértse meg azáltal, hogy a védelem elismerésével és a 2003/88 irányelv 1. cikkének (3) bekezdésével és 7. cikkével, valamint az 1999/70 irányelvvel végrehajtott, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 2. és 4. szakaszával és az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdésével ellentétes belső szabályozást alkalmazza?
- 4) Az Európai Unióról szóló Szerződésnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikkének, 4. cikke (2) és (3) bekezdésének, 6. cikke (1) bekezdésének, 9. cikkének, 10. cikke (1) bekezdésének, 17. cikke (1) bekezdésének értelmében az Európai Uniónak az EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti keresetet megalapozó, súlyos jogsértésnek minősül-e az Európai Bizottság azon magatartása, hogy nem indít kötelezettségszegési eljárást, vagy az uniós jog valamely állam általi megsértése miatt a kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet nem terjeszti a Bíróság [omissis] elé a jelen ügy tényállásához hasonló, alábbi helyzetekben:
  - a Bizottság – az olasz hatóságokhoz 2016. június 10-én érkezett DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016) közleménnyel – 2016 júniusában kötelezettségszegési eljárás közeljövőben történő megindításának előzetes bejelentése mellett eredménytelenül zárta le az EU Pilot 7779/15/EMPL ügyet annak megállapításával, hogy az uniós joggal összeegyeztethetetlenek a tiszteletbeli bírák által végzett szolgálatot szabályozó nemzeti rendelkezések a határozott időre létrejött munkaszerződések egymást követő visszaélészerű alkalmazását, a rendes vagy hivatásos bírókéhoz viszonyított díjazás egyenlőtlenségét, a szabadság és a szülei szabadság egyenlőtlenségét illetően; az említett kötelezettségszegési eljárás megindítására a mai napig nem került sor;
  - a Bizottság a 2016. december 21-i 2016 C(2016) 8600 végleges közleményben egyértelművé tette, hogy mérlegelési jogkörrel rendelkezik a kötelezettségszegési eljárás indítására és annak időpontjára, valamint az ügy Bírósághoz utalására vonatkozóan, amely Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismeri, hogy a kötelezettségszegési eljárás kezdeményezésének elvetésére vonatkozó bizottsági határozatok ellen benyújtott egyéni keresetek nem fognak sikerrel járni?

5) Az előző négy kérdésre adott válaszoktól függetlenül az EUMSZ 268. cikk, az EUMSZ 274. cikk és az EUMSZ 340. cikk második bekezdése – az Európai Unióról szóló szerződésnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikkének, 4. cikke (2) és (3) bekezdésének, 6. cikke (1) bekezdésének, 9. cikkének, 10. cikke (1) bekezdésének, 17. cikke (1) bekezdésének tükrében – értelmezhető-e úgy, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása iránti kereset elbírálására irányuló hatáskör nem vonható el a nemzeti bíróságoktól a jelen ügyben szereplőhöz hasonló olyan tényállás esetén, amelyben megállapítást nyert, hogy a bírák függetlenségének és pártatlanságának elvét garantáló uniós jog belső jogrendben történő alkalmazásának mellőzése egyrésztől abból következik, hogy a Bizottság súlyosan megszegte a Szerződések alkalmazásának őreként rá háruló feladatok és kötelezettségek teljesítését, másrésztől abból, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a kötelezettségszegési eljárás indítására és annak időpontjára, valamint az ügy Bírósághoz utalására vonatkozóan, amely Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismeri, hogy a kötelezettségszegési eljárás kezdeményezésének elvetésére vonatkozó bizottsági határozatok ellen benyújtott egyéni keresetek nem fognak sikerrel járni, és ezáltal meghíúsítja a Bíróságnak az Unió szerződésen kívüli felelősségével kapcsolatos jogvita elbírálására vonatkozó kizárólagos hatáskörének gyakorlását?

⁽¹⁾ A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.)

⁽²⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.)

A Landgericht Berlin (Németország) által 2018. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Sundair GmbH kontra WV és társai

(C-660/18. sz. ügy)

(2019/C 25/25)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Sundair GmbH

Alperes: WV, XU, valamint XU és ZS által képviselt YT

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az érintett utasok a légi járat törlése miatt akkor is jogosultak kártalanításra, ha a szállító légitársaság nem rendelkezik érvényes üzemeltetési engedéllyel a 261/2004/EK rendelet 2. cikke a) pontjának értelmében, az érvényes üzemeltetési engedély hiánya legalábbis hozzájárult a törléshez, és az utasok a foglalás időpontjában nem bírtak tudomással az üzemeltetési engedély hiányáról?

⁽¹⁾ HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.